A. Bessières, D I.

PERICA

MALI APOSTOL ČESTE Sv. PRIČESTI

A.Bessières, D.I.

P E R I C A

Mali apostol česte svete pričesti

Zagreb 1963

A.Bessières, S.J.

P E T R Í K

malý apoštol častého sv.prijímania

- - - - -

Sa slovačkog preveli

Ministrant IVICA HOLZINGER
i njegove dvije sestre KATICA i MARICA

- - - - -

Dozvolom redovničkih poglavara

Izdao i odgovara: O.Janko Horvat, ZAGREB III Ul: V zem.konf. KPJ 47 - Umnožili kapucinski bogoslovi.

1. DJEČJA RADOST U PRIRODI

To što ćemo pripovijedati o Perici nije bajka. Već je dosta godina prošlo kako je on kod mjesta sv. Malo u sjeverozapadnoj Francuskoj radosno trčkarao po morskom žalu. Bio je to vrlo živahan i veseo dječak.

Otkako su o sv.Ivanu počeli letjeti leptiri iznad ribnjaka i potočića, Perica je s radošću trčao za njima i hvatao ih. Nije mario za to što su njegove hlačice posve požutjele od cvjetnoga praha; trčao je za svojim žrtvama dok ih ne bi uhvatio. Kad je leptira već bilo manje, ostavljao je Perica livade i odlazio k moru da traži drugu zabavu.Za vrijeme oseke, kad se more spušta, pokazuju se hridine na obali, a naš Perica odlazi na ribolov i lovi male morske rakove.Vrlo ga je veselilo kad je opazio kako se prestrašeni morski raci i ribice brzo sakrivaju u morskom tlu. Ovamo je dolazio Perica zasukanih hlačica, s košaricom na ledjima, koju je kasnije punu riba i rakova s veseljem nosio kući.

Ali život nije samo igranje;zato je Perica s veseljem i radio. S veseljem je izradjivao svoje domaće zadaće, pisao, računao i izradjivao pismene zadatke. U jesen, kad su sazrele jabuke, a žito odvezeno u štagljeve, naš Perica nije više tražio igračke, nego je pod ruku uzeo svoju tašku te je u svojem lijepom mornarskom odijelu redovito išao u ško

lu. Što mislite, tko mu je bio pratiocem? Njegov andjeo čuvar koji ga je čuvao na putu i pomagao mu kad je učio pisati, čitati i računati.

2. KAKO JE PERICA DOŠAO GOSPODINU ISUSU

Na Svijećnicu je Perici bilo sedam godina. Odmah poslije blagdana u njegovom mjestu, gdje je stanovao, započele su svete misije. U tim okolnostima bilo je potrebno mnogo molitava, a pogotovo molitava nevine dječice za obraćenje grešnika. Tako je i Perica u ono doba po prvi puta primio sv. pričest i od toga časa svakog je dana pristupao k stolu Gospodnjem, da bi ispunio želju sv. Oca za čestu sv. pričest.

To dobro sjeme palo je u njegovo srce na plodno tlo i donijelo stostruki plod. Sjeme je bio sam Isus Krist, Gospodar žetve, pun milosti i pravde. Ali ni to nebesko sjeme ne uspijeva svuda jednako; jer kod mnogih ljudi ovo je tlo ugaženo beskorisnim, ogavnim mislima koje otvrdnu srce; drugo je opet tlo zaraslo trnjem i bodljikama koje uguše sjeme riječi Božje.

Gdje da nadje božanski Sijač takvo plodno tlo koje bi donosilo stostruki rod?

Dugo, jako dugo tražio je po svojim putovima u Judeji i Galileji. Ali nije našao u dušama učenih ljudi, nego u dušama malene galilejske dječice, kojima je zato svagdje davao prednost. Iako je božanski Spasitelj jako ljubio svoje apostole, ipak im je rekao: "Ako ne budete kao mala djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko."

Budući da je dječicu tako ljubio, htio

ih je imati uvijek pokraj sebe, iako su se tomu njegovi apostoli i više puta protivili. No Gospodin Isus, inače uvijek miran, prekorio je Petra zašto malenu djecu ne puštaju k njemu. Istina je, da su mala, suncem opržena galilejska djeca bila jako brbljava i svojevoljna; mjesto molitve pravila su graju i bila su prljava kad su sa igranja bježala ka Gospodinu. No Gospodin Isus nije to uzimao tako strogo kao Petar i drugi apostoli. Htio je malene imati pokraj sebe zato što su imali čisto i nevino srce, ljepše nego Salamon u svojoj slavi. O, kako su rado k Njemu dolazila ta nevina djeca i kako se rado Spasitelj s njima igrao!

Od tog vremena prošlo je 19. stoljeća. Od onda Spasitelj kraljuje tamo gore na nebesima i sakriven počiva u svetohraništima naših crkava. S ovoga svog prijestolja gleda on na svoje mile malene. Gdje su njegova djeca? Nema ih ondje. Ne puštaju ih k Njemu.

I tužio se Gospodin na usta svoga namjesnika, rimskoga Pape, neka im ne brane da dolaze k njemu i izrazio svoju želju da često, dapače svakodnevno pristupaju k njegovom stolu: "Pustite malene k meni..." Radujte se zato, sretna dječice, da tako i toliko puta možete pristupiti Gospodinu Isusu, kao što su mogla učiniti djeca prije 19 stoljeća.

Naš je Perica razumio ovaj poziv, učestvovao je u sv. misijama i svaki je dan dolazio na svetu pričest, ne sâm, nego je i druge na to poticao. Bio je tako gorljiv, da su ga djeca sa zanimanjem poslušala i na kraju svetih misija i z a b r a l a g a z a t a j n i k a s v o g a d r u š t v a č e s t e sv. pričesti.

3. TAJNIK DRUŠTVA ČESTE SVETE PRIČESTI

Perica, postavši tajnikom društva(+),imao je dužnost da od vremena do vremena misionaru podnese izvještaj o životu društva. Tako su se redovito uzajamno dopisivali.Kako su samo bili dragi ti Peričini dopisi! U početku bilo je u njima mnogo pravopisnih pogrešaka, ali i to je malo po malo nestajalo. Mnoge su uzbudili ti njegovi dječji listovi i napadali su ih. Sve to donosimo u hrvatskome prijevodu.

4. PERIČINO PRIJAZNO I POBOŽNO SRCE

Travanj

Velečasni oče!

Perica, najmanji član Vašega društva, piše Vam i javlja da od svetih misija nije bilo dana a da nije mislio na Vas.Drugog dana nakon Vašeg odlaska rekli su mi stariji dječaci da su Vas otpratili na stanicu. Bio bih i ja rado išao s Vama, ali budući da mi

(+) To je društvo, t.zv. liga, osnovano na čast Presv.Oltarskog Sakramenta,čiji članovi mogu biti i djeca. Članovi društva obavezuju se, svakako ne pod grijeh, da će pristupati k sv.pričesti redovito po skupinama ili svaki dan, ili tjedno, ili pak svakih 14 dana. Imaju i svoje posebne oznake kod sv. pričesti.

je tek sedam godina, ništa mi o tome nisu govorili, a moja me majka ljeti i zimi već u 8 sati sprema u krevet.

U ponedjeljak je počela škola. Gospodin učitelj je sa mnom u školi zadovoljan. Rekao je da sam već marljiv. A takav i moram biti, jer svaki dan idem na sv. pričest. Ali mi još ne idu dobro sve zadaće i pravim još mnogo pogrešaka u pravopisu. Sada bolje pazim, da vidite kako se popravljam i da sam dobar član našega društva.

Je li istina, velečasni oče, da će me Gospodin Bog blagosloviti ako ga budem iskreno ljubio? A ja zaista ljubim Gospodina Isusa svim srcem, što mu svaki dan kažem. Otkako ste Vi otišli samo jedanput nisam održao svoje obećanje da ću svaki dan ići na svetu pričest. Ali oprostite mi to, velečasni oče, jer tome nisam ja kriv. Došao sam prerano u crkvu, ali nije bilo sv. mise zato što je bio sprovod, a za mene nitko nije mario, jer sam još te malen.

Moj stariji brat Janko isto je tako kao i ja u prvoj grupi društva i ide svaki dan na sv. pričest. Ja sam ga sâm na to nagovorio i tomu se vrlo radujem, jer znam da Gospodin Isus voli kad mnogo djece dolazi svaki dan na svetu pričest.

Kod kuće nisam više svojeglav. Ali moj se otac na mene često ljuti, jer od jela često puta ustajem bez dozvole i svadjam se sa svojom sestrom Otilijom. Zaslužio bih kaznu, ali je do sada nisam dobio, a nadam se da je ni neću.

Perica

Travanj

Velečasni oče!

Radostan Vam javljam da stalno volim dobroga Gospodina Isusa i Djevicu Mariju. Ali ne znam da li i oni mene tako vole jer imam još mnogo pogrešaka. Mama želi da Vam to pišem.

Neposlušan sam uvijek kad me opominju da ostavim Otiliju na miru i da se ne svađam s njom. Jedanput smo se malo i potukli. Ali to više neću učiniti. Obećajem Vam to, velečasni oče! Jako sam lijen i ne volim učiti početnicu. Nekada se protivim gospodji Teachovoj kad moram jesti juhu ili ribe.

To su sve moje pogreške. Imam ih dosta, ali hoću da se popravim da bi se Gospodin Isus veselio kad me vidi svaki dan kod svete pričesti.

Naučio sam napamet molitvu "apostolata molitve"(+). Molim je svaki dan ujutro čim se probudim, a cijeli dan posvećujem božanskom Srcu Isusovom za spasenje duša.

(+) Ova je molitva spojena s oproštenjima i glasi ovako:
"Gospodine Isuse, združeni s božanskom nakanom kojom je Tvoje presv.Srce na zemlji Boga hvalilo i sada - prebivajući među nama do svršetka svijeta u Oltarskom Sakramentu - hvali po čitavoj kugli zemaljskoj: i ja, nasljedujući bezgrešno Srce blagoslovljene Djevice Marije, prikazujem ti ovaj dan i u svakom pogledu sve misli i nakane, sve sile i želje, sve riječi i djela svoja. Amen."
(Oproštenje 100 dana jedanput na dan)

Pod svetom misom izmolim cijelu krunicu. Prvu deseticu molim na nakanu apostolata molitve, drugu za sv.Oca, treću za tatu, četvrtu za mamu, petu za brata, sestru i sebe. Poslije svake desetice molim ovu molitvu što me je mama naučila: "Mili Isuse, daj da rastem na tijelu i duši, čuvaj i blagoslovi tatu, mamu, brata i sestricu i sve ljude."

Perica

Dodatak. Svaki dan dolaze djeca da ih upišem u naše društvo. Imam ih sve zabilježene u notesu. Deset ih ide svakodnevno na sv. pričest, osam ih ide dvaput nedjeljno, a trideset svake nedjelje. Još nitko nije odustao od svoje nakane. Ja ih uvijek sakupljam poslije sv. mise.

Srdačno Vas pozdravlja

Vaš mali tajnik

Perica

5. MALI APOSTOL U OBITELJI

Svibanj

Velečasni oče!

Baka se ljuti na mene što idem svaki dan na svetu pričest, dok ona ne ide, iako je starija od mene. Rekla mi je: "Ti još nisi dosta dobar!" Odgovorio sam joj kako ste mi savjetovali: "Bakice, ne idem ja zato svaki dan na svetu pričest što sam već dobar, nego zato da postanem dobar." Otada me ostavlja na miru.

Ujutro ustajem sâm. Janko mi pomaže kod

obuvanja. Potom idemo na sv.misu.Nečujnim koracima idemo kroz hodnik da ne probudimo tatu.

Često molim tatu da obavi uskrsnu ispovijed, ali on neće, niti se moli. Ja se svako jutro molim za njega da ga Gospodin Bog obrati. Kad sam sâm, često plačem jer se bojim bez tate u nebo doći. Znam da ste jedanput govorili da takvi ljudi koji ne obavljaju uskrsnu ispovijed teško griješe i tim još druge pogoršavaju. Rekao sam to i tati, ali je on rekao da šutim. Molite se i Vi za njega.

Pozdravlja Vas

Perica

Lipanj

Velečasni oče!

Pomislite samo! Dok smo jeli,otac je govorio da Krist Gospodin nije Bog nego samo obični čovjek kao i drugi. Ja sam briznuo u plač i uzviknuo sam: "Ne, ne, on je Bog, velečasni je to rekao." Janko je to isto ponovio, a sestra Otilija skočila je sa stolice i pljeskajući rukama vikala: "On je Bog! Bog je! Velečasni gospodin je to rekao!" - Molim Vas, molite mnogo za tatu i nabavite mi nekakvu knjigu da bi je tata čitao i da bi vjerovao u Boga!

Često ste nam govorili da ne držimo roditeljima propovijedi, nego da treba za njih moliti i prikazivati za njih dobra djela.Zato za njega svaku večer molim na koljenima sv, krunicu i iza svake desetice dodajem:Dragi Isuse, obrati moga tatu! Kad dobijem bombone, ne pojedem sve, nego polovicu dadem siromašnoj djeci, koja svake subote dolaze k nama, i molim ih da mole za očevo obraćenje.

Vaš mali

Perica

Srpanj

Velečasni oče!

Imam za Vas radosnu vijest. Mama već ide svaki dan sa mnom na sv. pričest. Do sada je išla samo nedjeljom, ali sam je ja pitao: "Mamice, zašto ne ideš svaki dan k sv.pričesti kao ja, da bi se tata obratio?" Ona mi nije ništa odgovorila, samo me je zagrlila i od toga vremena s Jankom i sa mnom pristupa svaki dan k svetoj pričesti.

Sada sam ja radostan! Sigurno ćemo obratiti i tatu!

Perica

6. ŠTO SIROMASIMA UČINIMO, TO SAMOMU ISUSU ČINIMO.

Hvala Bogu, već su ovdje praznici! Dugo sam ih očekivao. Išli smo na more u jedno selo na ljetovanje. Sada uživamo slobodu.Jučer sam ulovio 300 morskih rakova, a Janko 400. Otilija ih je ispekla i načinili smo gozbu u jednoj spilji.

Kad smo išli kući, sreli smo jednog malog krpetinara. Nije bio veći od tatine čizme. Nosio je vreću papira, koja je bila veća od njega samoga. Jako je kišilo, bilo je zi-

ma, a ovaj je dječak išao bos od kuće do kuće i tražio papir pred svakom kućom u sanducima za smeće.

Najedanput su ga zaustavila tri mangupa i htjeli mu siromahu istresti papir. Kad se dao u bijeg, jurnuli su i oni za njim i bacali kamenje po njemu. Meni ga je bilo žao; zato sam skočio k najvećemu i pokazao mu kako se znam boriti. Ovaj je brzo odmaglio, a njegovi drugovi za njim. Zatim sam pitao krpetinara:

- Kako se zoveš?
- Jozo.
- Gdje stanujete?
- Pokraj mosta.
- A gdje su ti cipele?
- Nemam ih.
- Podji sa mnom; mama će ti već neke dati.
- Ja više nemam mame.
- Samo podji. Moja će ti mama neke dati.

Odveo sam ga k nama i mama mu je dala moje starije cipele i kruha s maslacem. Pomogao sam mu ih obući. Zatim sam ga upitao:

- Imaš li kuglice za igru?
- Nemam.
- Hajde, dat ću ti ja svoje.

Napunio sam mu oba džepa. Otišao je smješkajući se i s tekom jedući kruh s maslacem.

Radi toga bio sam jako veseo, jer ste nam kazali da što učinimo siromašnima to učinimo Gospodinu Isusu. Od veselja sam skakao i rekao mami: "Eto, draga mama, dao sam polovicu kuglica i cipele Isusu. No, tata će se već sigurno obratiti."

Perica

7. RADIJE UMRIJETI NEGO SMRTNO SAGRIJEŠITI

Velečasni oče!

Upravo sam se vratio s Jankom i Otilijom sa lovljenja uhora.(+) Da bismo došli na otočić Moreu, morali smo prijeći preko nekoliko plićaka. Otilija se bojala da će se utopiti. Ja sam je tada uzeo na ledja, Janko se pravio kočijašem i tjerao je konja bičem.

Znate, velečasni oče, kako hvatamo uhore? Svaki od nas imao je velik drven nož. Time smo pisali na pijesku što je kome na um palo. Ja sam napisao: "Ja ću biti oficir kao tata." Otilija je htjela napisati onu kiticu što je uči njezina gospodja. Janko je pisao zadaću. Pokraj svakog našeg slova što smo napisali pojavljivali su se uhori. Otilija se uvijek prestrašila te s vikom pobjegla, kad se neki uhor pokazao. Ali nas dvojica nismo se bojali. Nahvatali smo ih do dvjesta.

A sada ću Vam kazati jednu tajnu. Ima to me već mjesec dana kako mi je poslije sv. pričesti došla na pamet Vaša propovijed o grijehu i o malom kineskom mučeniku iz Tonkinga koji je htio radije umrijeti nego sagriješiti.

Molio sam tada Isusa da bi mi dao radi-

(+) Uhor je riba koja živi u pijesku na obali morskoj, duga oko 2 dm. Na francuskoj obali lovi se željeznim grabljama, koje se zarinu u pijesak. Uhori iskakuju iz pijeska, a ako ih ne ulove, zarinu se opet u pijesak.

je umrijeti nego smrtno sagriješiti. Osjetio sam da je moja molba Gospodinu Isusu mila, i zato svaku večer poslije sv. krunice,koju molim za tatu, dodajem još ovu molitvicu:"Dragi Isuse, molim Te, daj mi radije umrijeti, nego da učinim smrtni grijeh." Je li tako dobro?

Vaš mali

Perica

8. KAKO SE PERIĆA RADO ZADRŽAVAO KOD GOSPODINA ISUSA

Listopad

Škola nam je opet počela. Danas sam naučio napamet pritoke rijeke Garonne. Znao bih ih napamet i bez knjige.

A sada ću Vam izdati svoju tajnu. Rado idem u crkvu kad tamo nikoga nema.Ostanem onda sâm sa Gospodinom Isusom te se mogu s njim porazgovoriti. Nekad mi odgovori, nekad ne. Ali i tako sam veseo, samo kad mogu biti pokraj njega. Uvijek ga ponizno prosim da bi obratio tatu. Kad već moram otići, kažem mu: "Isuse, ja bih još i dalje rado bio s Tobom, ali moram ići učiti zadaću. Ali neću zaboraviti na Tebe, radit ću za Tebe.Velečasni gospodin je rekao da se onda molimo kad za Tebe radimo."

Kad imamo u školi mali odmor, najradije idem na onu stranu dvorišta gdje je kapelica samo da budem bliže Gospodinu Isusu. Na šetnji, kad dodjem u selo, okrenem se na onu stranu gdje je crkva i kažem Gospodinu Isusu "laku noć". Kako će to biti krasno u nebu,

kad budemo uvijek s Gospodinom Bogom! Ali gdje će biti moj otac? Prosim Vas, molite za njega.

Vaš

Perica

9. KAKO SE PERICA ŽRTVOVAO ZA TATU

Studeni

Jako me boli što Gospodin Bog neće obratiti tatu. A uvijek ga to prosim, svako jutro, kod sv. mise, kod sv. pričesti, kod svete krunice, uvijek. Ali jučer mi je palo na um, da trebamo tri stvari da bismo duše obratili: moliti se, poticati i trpjeti. Već sam se mnogo namolio i nagovarao. Ali do sada, velečasni oče, još nisam trpio!

Zato sam molio Gospodina Isusa da mi da de mnogo trpjeti, da mogu za tatine grijehe činiti pokoru i da tatu obratim. On često govori mami da Gospodin Isus nije Bog, da su njegovo božanstvo izmislili svećenici i još štošta drugo. Pročitao je i one knjige koje ste mi Vi poslali, ali je rekao da one ništa ne dokazuju, da on nikada neće ići na ispovijed, kad i onako nema pakla.

Zato smo jako žalosni i mama često plače.

Vaš

Perica

Prosinac

U nedjelju poslije sv. pričesti pričinilo mi se kao da me Gospodin Isus pita:"Da li

bi ti htio umrijeti da tatu obratiš?" Odgovorio sam: "Da, da, hoću." - "Ali ćeš mnogo trpjeti!"

Sada sam eto pripravan da umrem. Ali možda sam time sagriješio, kad sam to rekao bez dozvole. Jesam li zlo učinio, velečasni oče?

Tatu su premjestili k drugoj jedinici. Za jedan mjesec odlazimo odavde.

Vaš

Perica

10. HOĆE DA BUDE ČIST KAO LJILJAN

Siječanj

Gospodin župnik sazvao je danas sve članove našega društva kao što to čini svaki mjesec. Pitao je koliko smo novih članova doveli u svaku skupinu. Prva skupina svagdanje svete pričesti ima duplo toliko članova kao prije. Ja sam doveo šest članova.

Zatim nam je gospodin župnik govorio o svetom Stanislavu, našem zaštitniku. Rekao nam je da je sv. Stanislav već u sedmoj godini obećao Bogu vječnu čistoću. Pričinilo mi se kao da me sâm Gospodin Isus pita želim li i ja biti tako čist kao sv. Stanislav i da li mu to hoću obećati. Odgovorio sam mu da bih to rado učinio, a to sam mu i obećao. Veoma sam sretan što se mogu tako potpuno Bogu posvetiti. Ako mi dozvolite, obnovit ću svoje obećanje poslije svake svete pričesti.

Vaš

Perica

11. "DA RAZVESELIM GOSPODINA ISUSA I SV. OCA"

Ostavili smo dosadašnju postojbu i prešli na novu stanicu. Ah, velečasni oče, jako sam žalostan, jer ovdje to nije tako kao na prijašnjem mjestu. Ovdje nema društva Oltarskoga Sakramenta niti ikoje dijete ide dnevno k svetoj pričesti. I oni najpobožniji primaju samo jedanput mjesečno.

Oko tjedan dana nakon našeg dolaska gospodin župnik je pozvao mamu i mene u sakristiju. Išao sam sa strahom. Gospodin župnik je pogledao na mene i rekao mami:

- Cijenjena gospodjo! Ovdje se ljudi jako zgražaju nad vama. Da se vi svaki dan pričešćujete, to još razumijem, ali da i svoje dijete svaki dan vodite Gospodnjem stolu, to si neki ne mogu ni zamisliti i sablažnjavaju se zbog toga. Mislite li da ovo dijete razumije što čini?!

- Svakako, gospodine župniče. Nisam ja nagovorila svoje dijete k svagdanjoj sv. pričesti, nego je ono mene k tomu privelo.

- Koliko godina ima vaš dječak?

- Osam.

- A zašto, Perice, ideš svaki dan na svetu pričest?

- Velečasni oče, da razveselim Gospodina Isusa i sv. Oca.

- Tako, tako, dobro!

- A onda, da obratim tatu.

Sada je gospodin župnik časak šutio, a zatim reče:

- Dobro, Perice, idi svaki dan na sv. pričest. Kad te na to potiče naš sv. Otac, ne bi

bilo na mjestu da te ja od toga odvraćam.

Poslije toga smo s velikom radošću otišli.

Vaš

Perica

Dopuna. Sutra ćemo ići generalovoj gospodji na večeru. Mama mi je zato dala sašiti lijepo husarsko crveno-plavo odijelo.

12. TKO UPRAVLJA KATOLIČKOM CRKVOM?

15. ožujka

Malo sam bolestan. Bilo mi je zima kad smo od generalove gospodje išli kući i. prehladio sam se. Ovo pismo mi mama pomaže pisati.

Bili smo kod gospodje generalove. Tamo je bilo mnogo oficira sa svojim gospodjama. Sve gospodje napadale su mamu radi mene što idem svaki dan na svetu pričest.

Gospodja generalova ovako je započela: "Gospodjo d'Airellova, ne shvaćam kako možete Vi, dobra katolikinja, trpjeti tako čudan običaj. Osmogodišnje dijete voditi k stolu Gospodnjemu i to još svaki dan! Ja mislim da je dosta ako u strahopočitanju primamo svete sakramente i da u takvom strahopočitanju odgojimo svoju djecu. Ja imam četvero djece, ali nijedno od njih neće ići prije na sv.pričest sve dok ne bude staro 11 godina. Tada će barem znati što radi."

"A zatim", dodala je gospodja majorova, "to zaista škodi zdravlju djece, ako tako kasno doručkuju. Ja dajem doručak djeci dok su još u krevetu."

"Na kraju", kazala je jedna visoka gospodja koja je imala bijelo pero za šeširom, "već je dosta tih novotarija. Mnogi se tuže da se prva pričest ne obdržava dosta svečano!"

Za sve ovo vrijeme, dok su se gospodje tako svadjale, gledao sam mamu. Ona se zacrvenila i počela plakati, kao i ja. No kad su se gospodje već ispripovijedale, mama je počela čisto spokojno govoriti: "Drage gospodje, neću na svaku vašu primjedbu odgovoriti, jer su za to svećenici. Sva moja pobožnost jest - slušati Crkvu. Sveti Otac želi da se naša djeca pričeste čim dodju k razumu. Tim nam poručuje i nalaže da ih dovedemo k stolu Gospodnjemu toliko puta koliko je moguće, makar i svaki dan. Ja sam njegovu želju ispunila. Za drugo se ne brinem. Nemam pravo suditi Papu ili svetu Crkvu pozivati na odgovornost."

"Odlično, gospodjo d'Airellova!" uskliknuo je najednom gospodin general koji je upravo došao medju nas. "To je pravo katoličko mišljenje. Tko hoće katoličku Crkvu suditi i pretresati da li je njezina nauka ispravna ili ne neka radije odmah postane protestantom. Onda može vjerovati i pripovijedati što god hoće." - Zatim se okrene k meni: "Perice, ajde izaberimo za gospodje nešto iz katekizma."

"Tko upravlja Crkvom?" - "Papa." - "Jako dobro, sine moj. Vidite, drage gospodje, tu je odgovor na vaše predbacivanje. Kuda bismo došli kad bi svaki pojedini vojnik smio prosudjivati moje zapovijedi i koji bi mene htio učiti kako da vodim rat. A ja ipak nisam nepogrešiv, kao što je papa. Ja ne mogu računati na sigurnu pomoć Duha Svetoga kao

on. Perice, ti si dobar dječak, hajde zagrli me!" Nato sam ga dva puta srdačno poljubio.

Kad si je tata u predsoblju oblačio kaput, čuo sam kako mu je gospodin general rekao: "Gospodine kapetane, čestitam vam, imate vrijednoga sina koji vam sigurno neće biti na sramotu!" - Na ulici mi je tata stisnuo ruku. Razumio sam da je bio sa mnom zadovoljan. Navečer sam polovicu krunice izmolio za gospodina generala zato što je prema meni bio tako dobar.

Pozdravlja Vas

Perica

13. SVAGDANJA SVETA PRIČEST

20. ožujka

Ponovo smo počeli. One gospodje došle su u četvrtak k nama i prigovarale su mami zašto idem s njom svaki dan na svetu pričest. Ovaj puta nije bilo nikoga tko bi se za nas zauzeo.

Kad su gospodje otišle, otac se jako ljutio na mamu i vikao: "Ako bude i dalje tako išlo, rugat će nam se sav svijet. Hoće li već jednom biti kraj tim vašim pobožnostima?" Mama je udarila u plač. Nato sam pitao tatu cnako kako sam čitao u svojoj knjizi:

- Oče moj, zašto moram svaki dan jesti?
- No, pa zato da živiš.
- Ali ja hoću da mi i duša živi, a ne samo tijelo, - zato idem svaki dan k svetoj pričesti.

Na to mi nije ništa odgovorio, nego je bez riječi otišao u svoju sobu; nije me ni zagrlio. Mama i ja bili smo jako žalosni.

Dok je mama išla sa mnom do kreveta, govorila je:

- Vidiš, Perice, svi su protiv nas. Nema nikoga tko bi nas zagovarao. Moramo s tim prestati.
- Ali, mama, tako nećemo slušati Gospodina Boga!
- Imaš pravo, Perice, ali ako ne popustimo, gotovo svi će nas ogovarati, a konačno će i otac postati gori.
- To je istina, mama, ali to možemo popraviti: U nedjelju idemo na svetu pričestu župnu crkvu, a u ostale dane idemo u druge crkve. Tu ih je šest; za svaki dan jedna. Uostalom, možemo i nešto ranije ustajati.

Mama me je dvaput zagrlila i rekla:

- Imaš pravo, Perice. Dakle sutra počinjemo putovati. Moli svoga andjela čuvara da nam pomogne.

Od toga dana ustajem u četiri sata i svaki dan idemo u drugu crkvu. Ah, velečasni oče, kako teško mogu malena djeca doći Gospodinu Isusu! Svatko im to brani!

Pozdravlja Vas

Perica

14. PERIČINA ŽALOST NA SMRTNOJ POSTELJI

29. ožujka

Velečasni oče!

Ovaj puta mogu Vam napisati samo nekoliko redaka i to s olovkom iz kreveta. Bolestan sam. Mama je s Jankom i Otilijom otišla na svetu misu. Ja danas ne mogu poći na sv. pri-

čest, a valjda i ubuduće neću ići.

Sâm sam u svojoj sobi. U petak poslije sv. pričesti učinilo mi se da mi je Gospodin Isus ponovo rekao: "Perice, da li bi ti htio umrijeti da obratiš tatu?" - "O, da!", odgovorio sam. Zatim sam još molio Gospodina Boga, da bih mogao mnogo trpjeti ta tatine grijehe.

Popodne, iza škole, kašljao sam krv. Drugi i treći dan opet. Došao je liječnik. Kad je otišao, mama me je zagrlila i jako plakala. Zatim je rekla Janku da s njom moli devetnicu za moje ozdravljenje. Ali ja neću ozdraviti. Ja hoću radije umrijeti da vidim Isusa i obratim oca. Osjećam jake bolove, ali rado trpim, kao Gospodin Isus, za obraćenje grešnika. Molite se za mene kad umrem.

Do vidjenja u nebu!

Vaš

Perica

15. KAKO JE GOSPODIN ISUS DOŠAO K PERICI

Travanj

Velečasni oče!

Još živim, ali više ne mogu pisati. Ovo pismo piše Janko mjesto mene.

Osjećam da to neće više dugo potrajati. Brzo ću biti kod Gospodina Isusa. O, kako se tome veselim! Kad sam sâm, zapjevam si onu pjesmicu iz misija: "Do nebesa, do nebesa, ja ću jednoć biti ondje!" Prsa me doduše jako bole, ali sam sretniji nego ikada.

Danas me je posjetio gospodin župnik.

Pitao me, da li je to istina da sam svaki dan išao u drugu crkvu na svetu pričest. Rekao sam učtivo da jest.

- A zašto, Perice?

- Da razveselim Gospodina Isusa i sv. Oca i da tatu obratim.

- Ti dakle hoćeš tatu obratiti?

- Da, i zato sam molio Gospodina Boga, da mogu za nj umrijeti.

Nato je gospodin župnik sa suzama u očima bez riječi otišao kući. Nisam se usudio da ga molim da mi donese sv. pričest. Ali molim Isusa, da mu On to sam kaže mjesto mene.

Perica

Velečasni gospodine!

Čini mi se da mi je bolje. Mogao bih Vam pisati olovkom, ali Janko mi to ne dozvoljava, nego on piše što mu ja govorim.

Drugi dan me je gospodin župnik opet posjetio, i ja sam ispočetka mislio da je ljut na mene. On me je uhvatio za ruku i upitao me:

- Perice, da li bi se Ti i sada htio svaki dan pričešćivati?

- O, kako bih se tomu radovao, gospodine župniče!

- No dobro, ja ću ti svaki dan donositi Tijelo Gospodnje. Sutra ćemo početi. Pomoli se i za mene malo.

Drugi je dan došao rano ujutro. Mama je cijelu sobu ukrasila cvijećem, Janko i Otili ja su poklekli držeći u rukama svijeće. I otac se jako promijenio, tako da je pokleknuo,

i učinilo mi se da je čak molio.Gospodin župnik me je pripremio za svetu pričest i molio sa mnom molitve za svetu pričest. Pomogao mi je da obavim i zahvalu. Kad je rekao: "Pomolimo se i za tvoje drage roditelje!", pogledao sam na oca i opazio da ima rupčić na licu.

Popodne je opet došao gospodin župnik. Pitao me:

- Perice, što misliš, što bi trebalo učiniti da bi djeca išla često, dapače svakodnevno na svetu pričest?

- Gospodine župniče, molim Vas,osnujte društvo česte sv. pričesti, kao što je bilo ondje gdje smo prije stanovali.

- Dobro, Perice, odmah ću se dati na posao. Moli se za mene! Sutra ću Ti opet donijeti Tijelo Gospodina Isusa.

Mama mu je govorila:

- Gospodine župniče, nemojte se toliko mučiti! Gospodin kapelan je mladji,mogao bi to lakše učiniti.

- Ne, ne, ja moram dati dobar primjer. Hoću ljudima pokazati da želim oživjeti duše djece kako to želi božanski Spasitelj i sveti Otac. Da, sad već razumijem zašto je Gospodin Isus toliko ljubio malenu djecu.

Zagrlio me i otišao.

Vaš

Perica

16. PERIČINO POSLJEDNJE PISMO I ŽELJA

Velečasni oče!

Gospodin Isus mi želi dati sve prije nego umrem. Gospodin župnik je već osnovao društvo česte svete pričesti. Dozvolio je da i Otilija, koja ima tek pet godina, može na Veliki Četvrtak ići na prvu sv. pričest. Sada još samo tata nedostaje. Ali ni on nije više tako hladan. Molio sam ga da se pomoli zajedno sa mnom, što je i učinio. Pomislite, izmolio je cijelu krunicu i onu molitvu: "Spomeni se, o preĉobrostiva Djevice Marijo...." Možda mene više neće biti kad se on bude obratio, ali ja ću to vidjeti s neba. I to ću obećati Gospodinu Bogu. Mislim da je to moj posljednji list što ga Vama šaljem. Već i u noći ne mogu zaspati i mnogo kašljem.

Do vidjenja u nebu!

Vaš

Perica

U nebu ću se mnogo moliti za Vas i za društvo.

17. KAKO JE BLAŽENO UMRO PERICA I KAKO JE SVOJOM SMRĆU OBRATIO SVOJEGA OCA

Ovo je pismo pisao Peričin otac.

L..., na Uskrs

Poštovani gospodine!

Htio bih Vas obavijestiti o tome kako nas je velika nesreća zadesila. Našega andjelka, našega dragoga Perice nema više..... umro je. Cijeli je mjesec trpio kao mučenik, trpio kao mali svetac - nije se ni tužio niti je bio nestrpljiv. Gospodin župnik mu je svaki dan donosio svetu pričest. Taj čas,koji je očekivao cijelu besanu noć, bio mu je nebom. Kad bi se začuli koraci svećenika na stepenicama, preobrazilo bi se lice našega andjelka. U njegovim je očima odsijevala nad zemaljska radost. A to je djelovanje sv.pričesti trajalo cijeli dan. Kadgod sam došao u njegovu sobu, molio je sv. krunicu ili pjevao misne pjesme. Više puta sam mu rekao da bi malo otpočinuo, ali bi mi on obično odgovorio:

- Oče moj, kad budem kod dragoga Boga, tada ću otpočinuti.

Pitao sam ga:

- Kaži, o čemu razgovaraš s Gospodinom Bogom?

- O tebi, tata!

Ujutro zadnjega dana javila mu je majka da započinju novu devetnicu za njegovo ozdravljenje. Nato je briznuo u plač: "Ne,ne, mama", molio je, "ne branite mi umrijeti. Ja moram umrijeti da se obrati tata."

Umro je ujutro na Veliki Četvrtak. Otilija je upravo došla kući od prve sv. pričesti. Perica je radosno zagrlio svoju sretnu sestricu. Zatim se pripravljao na svoju posljednju svetu pričest. Gospodin župnik je došao da ga ojača za posljednje putovanje.Perica je kleknuo u krevetu, ruke je složio na prsima s nebeskom radošću u očima. Zatim me molio da mu oprostim svaku njegovu neposlušnost. Htio sam mu reći: "Moje nevinašce, ja bih tebe morao moliti za oproštenje." Od žalosti nisam mogao ni riječi progovoriti. Svi su plakali sa mnom: supruga, Janko, Otilija, pa i gospodin župnik. Samo je on ostao veseo i sve nas tješio.

Uskoro je počela njegova smrtna borba. Na čas me je pozvao k sebi. Kad sam se sagnuo k njemu, šapnuo je: "Do vidjenja,oče moj, u nebu - umirem za tebe." Napokon je izdahnuo držeći u uvelim ručicama svoju krunicu od misija. Odmah iza preminuća zažarila su mu se lica kao da bi bila obasjana nebeskim sjajem. Na usnama mu je titrao osmjeh. Neizrecivi mir spustio se nad malo tijelo koje je tako dugo trpjelo boli. Učinilo mi se kao da je već nebeska svjetlost odsijevala s tog andjelića, kojeg ja nisam zaslužio.

Ja, koji se već dvadeset godina nisam molio, dvadeset godina ništa vjerovao - konačno mi se učinilo da zaista ništa nisam vjerovao - ja sam se bacio na koljena pred krevetom tog andjelića. Molio sam, naricao, ne toliko nad njim koliko nad samim sobom. Mo-

lio sam Boga i toga andjelića, da mi oproste moju mlitavost u kojoj sam potratio svoj život. Kako li sam se stidio pred samim sobom, kako li sam bio nepravedan prema njemu koji je tako velik. Smatrao sam se nedostojnim zagrliti tog Božjeg izabranika - ja bijedan, ništavan grešnik. Već ta misao, da stražarim čitavu noć uz njega s grešnom dušom, bila mi je nepodnosiva. Učinilo mi se da sam osjetio nešto od onoga nesmirenog srama odbačenih, kad se budem morao pojaviti pred licem presvetoga Boga na posljednjem sudu. Konačno to više nisam mogao podnijeti, potražio sam svećenika i priznao mu grijehe čitavoga svoga života. Tek iza toga osjetio sam se nešto dostojnijim pojaviti se pred svojim djetetom, zagrliti ga i kod njega ostati. Ležao je na odru u hlačicama od prve sv. pričesti medju bijelim ljiljanima. Kleknuo sam pred njegov lijes i tu mu preporučio svoju dušu, da je blagoslovi i čuva.

Na Veliku Subotu smo ga upravo tada ispraćivali na groblje, kad su sva zvona zvonila Uskrsnulome. Bio je to više pobjedonosni nego pogrebni ispraćaj. Djeca iz župe došla su u onim odijelima koja su imala na prvoj svetoj pričesti. Istina je da sam plakao kao otac, ali moje suze nisu bile toliko izraz žalosti, koliko nutarnje nove radosti koja duši donosi smirenje.

Na groblju oko malenoga groba stajale su djevojčice u bijelim haljinicama i dječaci ukrašeni bijelim vrpcama. Kad su prve grude pale na lijes u grobu, gospodin župnik je ovako djeci progovorio:

"Draga djeco, odviše sam žalostan, a da bih vam mogao dugo govoriti. Umjesto toga po

molimo se i zahvalimo Gospodinu Bogu što je tako velike stvari učinio s dušom ovoga vašega prijatelja. Milost Božja ne zavisi od dužine čovjekova života, da bi privela odabranike k svetosti. Svakodnevna sv. pričest našeg je Pericu učinila apostolom i herojem. Neka ostane apostolom i u nebu i neka svima nama isprosi tu milost, da bismo iz dana u dan sve bolje spoznali poziv Gospodina Isusa u presv. Sakramentu, kojim nas poziva na čestu sv. pričest, da nas očuva od svakoga zla!"

Molim Vas, poštovani gospodine, molite se za nas, a naročito za mene, da budem dostojniji onoga kojemu sam ja dao tjelesni život, a koji mi je vratio moj duševni život.

D'Airelle

18. TKO JE SADA NA PERIČINOM MJESTU KOD STOLA GOSPODNJEGA

U svibnju

Poštovani gospodine!

Opet Vam se javlja Peričin otac mjesto dragog pokojnika.

Ali zašto govorim "pokojnika"? Nikad mi se nije učinio tako blizim kao sada. Na Uskrs poslije sv. pričesti - koja je bila prva u mojem novom životu, u tom životu kojemu me on priveo svojom smrću - učinilo mi se da razgovijetno čujem u svojoj duši glas svoga djeteta: "Na tebi je sada red da zauzmeš moje mjesto kod stola Gospodnjega." Ispočetka

nisam htio čuti nutarnji glas, ali mi je taj glas sve više ulazio u srce i ispunio ga radošću. "Da, oče dragi", opetovao je taj glas, "na tebi je sada red. Dosta sam skupo platio tvoje obraćenje."

Ovo nutarnje upozorenje opetovalo se i kasnije, ali je najrazgovjetnije bilo ujutro, u ono vrijeme kad je Perica išao na sv. pričest. Konačno sam se predao. Od toga ću časa ja, kojega je Gospodin pozvao za radnika u posljednji sat, popunjavati ispražnjeno Peričino mjesto kod stola Gospodnjega.Ova je moja odluka proizvela veliko smirenje u mojoj duši.

Sada imam samo još jednu želju: da pomalo koracam njegovim stopama putem svetosti i samoprijegora, koji je moje dijete tako brzo svršilo. Tako ću biti učenik onoga, kojemu sam ja trebao biti učiteljem.

Kad sam se danas ujutro šetao u vrtu, zaustavio sam se pred jednim velikim ljiljanom, čiji se bijeli cvijet razvio prošle noći. Pokraj njega sasvim kod zemlje bile su sakrivene male zvjezdice. Odmah sam pomislio: Htio bih biti ovim malim cvjetićem i stalno živjeti pod okriljem našega andjelića,u potpunoj blizini njegovoj.

Molite se, molim, za moju siromašnu dušu.

D'Airelle

19. PUSTITE MALENE DA DOĐU K MENI

Perica je usnuo u Gospodinu. Tamo počiva na visokom brijegu, otkuda se pruža pogled na široko more. Nad grobom stoji križ od crvenog mramora. Lijep ružin grm,koji se oko njega vije, svakog proljeća uljepšava ga bijelim cvjetovima. Na purpurnom nadgrobnom kamenu isklesan je kalež i nad njim sv. hostija. Okolo sv. hostije mogu se čitati riječi božanskog Prijatelja djece: "Pustite malene da dodju k meni; ne branite im: jer je takvih kraljevstvo nebesko!" Nad kaležem s hostijom klesar je po tamošnjem običaju isklesao malenu zdjelicu u koju se skuplja kišnica. Ovom si vodom gase žedj male sjenice koje su se ugnijezdile u obližnjem šipražju.

Perica sada moli Oca nebeskoga da se sjeti ovih malenih koje je on ostavio ovdje na svijetu. Perica se u divnoj slavi nebeskoj moli Ocu malenih:

"Nebeski Oče, koji napajaš malene sjenice i hraniš ptice nebeske iz svoga bogatog štaglja: ne dopusti da od gladi umru ni malena djeca koja k Tebi vapiju za kruhom. Ti, koji oblačiš bijele ljiljane i pereš njihove cvjetove nebeskom rosom, sačuvaj također čistoću dušâ malene djece blještavošću Tvojega božanstva, svakodnevnim kruhom dušâ, u svetoj pričesti. Daj im takve roditelje koji će ih voditi kruhu života; pošalji im takve svećenike koji će im ga s veseljem dijeliti!

O dobrostivi Gospodaru neba i zemlje,usliši prošnju malenih za tim kruhom i ne do-

zvoli da se ispune riječi: "Nije bilo nikoga tko bi im ga lomio."

Tako Perica moli gore pod svodom nebeskim. A svi sndjeli čuvari malenih odgovaraju u zboru: "Amen, amen, tako neka bude!"

Drago dijete moje!

Kad si čitalo ova Peričina pisma, zar Ti nije došla misao da bi i Ti moglo nasljedovati njegov divan primjer? Gospodin Isus je i na Te mislio kad je rekao one riječi: "Pustite malene da dodju k meni!" Tada je i Tebe zvao k sebi, i Tebe želi vidjeti kod sv. pričesti i s veseljem čeka na Tebe u Oltarskom Sakramentu. Dodji često k dragomu Spasitelju, idi na sv. pričest ako je moguće i svaki dan. Kako će se tek veseliti ljubezni Gospodin Isus, kad Te bude vidio često pri svome stolu, kod oltara! Kako Te bude blagosiljao, kao onog dobrog Pericu, jer on svakoga na svijetu želi učiniti sretnim. Što sve samo možeš isprositi za sebe, za svoje roditelje, braću, sestre, za Crkvu, za žive i mrtve! Sjeti ih se kad se iza pričesti Gospodinu Isusu zahvaljuješ za njegova dobročinstva. Moli ga da blagoslovi Tvoje dobročinitelje, da obrati i velike grešnike, kao što je to učinio s Peričinim ocem.

Tako ćeš po primjeru maloga Perice i Ti postati ljubimcem Gospodina Isusa i dobrim djetetom Djevice Marije, Njegove Majke.

+ + +